

2860/19

ÚSTAVNÍ SOUD	
Joštova 8, 660 83 Brno	
Došlo dne:	22 -11- 2019 4
____ krát Přílohy: _____	
Vyřizuje: _____	

Ústavní soud
Joštova 8
660 83 Brno

Ke sp. zn.

II/ÚS 2860/19

Číslo jednací

MSMT-1490/2019-21

Vyřizuje

JUDr. Rostislav Kolář / 1548

Datum 11. 11. 2019

Ústavní stížnost proti usnesení Vrchního soudu v Praze ze dne 21. 5. 2019,
č. j. Ncp 77/2019-78

Stěžovatelé:

a) FÜRST VON LIECHTENSTEIN STIFTUNG

se sídlem Bergstrasse 5, 9490 Vaduz, Lichtenštejnské knížectví,
reg. č. FL-0001,030.270-0,

b) Hans Adam II. von und zu Liechtestein

bydlištěm

oba zastoupeni:

Dr. Iur. Erwinem Hanslikem

advokátem se sídlem U Prašné brány 1078/1, 110 00 Praha 1

Účastníci:

Vrchní soud v Praze, nám. Hrdinů 300/11, 140 00 Praha 4 – Pankrác

Okresní soud v Kolíně, Kmochova 144, 280 02 Kolín

Vedlejší účastníci: 1. Česká republika – Úřad pro zastupování státu ve věcech majetkových

se sídlem Rašínovo nábřeží 390/42, 128 00 Praha 2

2. Česká republika – Státní pozemkový úřad

se sídlem Husinecká 1024/11a, 130 00 Praha 3

3. Česká republika – Ministerstvo školství, mládeže a tělovýchovy

se sídlem Karmelitská 529/5, 118 12 Praha 1

4. Ředitelství silnic a dálnic

tel. ústředna: +420 234 811 111

Podatelna pro veřejnost: Po - Pá 7:30 - 15:30

Elektronická podatelna: posta@msmt.cz

www.msmt.cz

Předchází

se sídlem Na Pankráci 546/56, 140 00 Praha 4

5. Správa železniční dopravní cesty, státní organizace

se sídlem Dlážděná 1003/7, 110 00 Praha 1

6. Lesy České republiky, s. p.

se sídlem Přemyslova 1106/19, 500 08 Hradec Králové – Nový Hradec Králové

7. Povodí Vltavy, s. p.

se sídlem Bezručova 4219, 430 03 Chomutov

8. Povodí Labe, s. p.

se sídlem Víta Nejedlého 951/8, 150 00 Hradec Králové

9. BALMED Praha, s. p.

se sídlem Lysolajské údolí 15, 165 00 Praha 6

Vyjádření k ústavní stížnosti

Čtrnáctero

1x

Přílohy:

- pověření
- diplom

Vedlejšímu účastníkovi 3) byla dne 7. 11. 2019 doručena do datové schránky žádost Ústavního soudu o vyjádření k přiložené ústavní stížnosti do 14 dnů od doručení.

K ústavní stížnosti si vedlejší účastník 3) dovoluje uvést následující:

I.

Vrchní soud v Praze usnesením ze dne 21. 5. 2019, č. j. Ncp 77/2019-78, rozhodl, že k projednání a rozhodnutí věci jsou v prvním stupni příslušné okresní soudy. Není pravdou, jak uvádí stěžovatelé, že toto usnesení nebylo **odůvodněno**. V odůvodnění napadeného usnesení mimo jiné Vrchní soud v Praze poukázal na skutečnost, že předmětná žaloba se týká soukromého majetku a že žalobci v řízení nevystupují jménem Lichtenštejnského knížectví, což bylo zřejmé ze samotné žaloby. Napadené usnesení tudíž nebylo nepředvídatelné a je, poněvadž bylo řádně odůvodněno, plně **přezkoumatelné**. Vedlejší účastník 3) se se závěrem Vrchního soudu v Praze plně **ztotožňuje**.

Vedlejší účastník 3) zásadně nesouhlasí s konstrukcí ústavní stížnosti postavené na tezi, že zodpovězení otázky, zda stěžovatelé v řízení vystupují jako soukromé osoby, anebo, zda jednají jako „složky Lichtenštejnského knížectví“ je provázáno s meritem sporu. Takový závěr má povýtce **procesní povahu**.

Názor stěžovatelů, že Vrchní soud v Praze posuzoval věc *ultra vires* a překročil **pravomoc** danou § 104 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, jen stěží může obstát před Ústavním soudem. Podle citovaného ustanovení „*Má-li okresní nebo krajský soud za to, že není věcně příslušný, předloží věc se zprávou o tom svému nadřízenému vrchnímu soudu, jestliže věc podle jeho názoru náleží do věcné příslušnosti okresních, krajských nebo vrchních soudů, popřípadě soudů zřízených k projednávání a rozhodování věcí určitého druhu, nebo Nejvyššímu soudu, jestliže věc podle jeho názoru náleží do věcné příslušnosti Nejvyššího soudu. Účastníci řízení mají právo se k tomuto postupu a k soudem uváděným důvodům vyjádřit. Vrchní soud (Nejvyšší soud) pak rozhodne, které soudy jsou k projednání a rozhodnutí věci příslušné v prvním stupni, není-li sám věcně příslušný.*“ Dané ustanovení nelze vykládat izolovaně, jak činí stěžovatelé, nýbrž **systematicky**.

Ustanovení § 9 odst. 2 písm. c) občanského soudního řádu stanoví, že krajské soudy rozhodují jako soudy prvního stupně ve sporech týkajících se cizího státu nebo osob požívajících diplomatických imunit a výsad, jestliže tyto spory patří do pravomocí soudů České republiky. A právě v kontextu tohoto ustanovení je třeba vykládat ustanovení § 104 odst. 2 občanského soudního řádu. Není-li splněna podmínka, že se spor týká cizího státu nebo osob požívajících diplomatických imunit, ač to jedna ze stran tvrdila, pak je povinností příslušného soudu se k absenci splnění této podmínky vyjádřit.

Je více než zjevné, že Vrchní soud v Praze svou pravomoc *ergo* překročit nemohl.

II.

Stranou nelze ponechat ani skutečnost, že stěžovatelé svou žalobu směřovali k Okresnímu soudu v Kolíně, tudíž sami deklarovali, že vystupují jako **soukromé osoby**, a že žaloba se týká

tel. ústředna: +420 234 811 111

Podatelna pro veřejnost: Po - Pá 7:30 - 15:30

Elektronická podatelna: posta@msmt.cz

www.msmt.cz

výhradně jejich soukromého majetku. Zpochybnění této skutečnosti lze shledávat jako nevěrohodné a pro důvodnost ústavní stížnosti jako nedostatečné.

Pokud stěžovatelé uvádějí jako důvod, proč by ústavní stížnosti mělo být vyhověno, tvrzení, že by bylo „... urážkou suverenity a důstojnosti státu, který hlava státu ztělesňuje, a popřením zásady suverenní rovnosti států podřídít hlavu státu pravomoci vnitrostátních soudů jiné země...“, lze oprávněně namítat, že k **podřízení se pravomoci vnitrostátních soudů České republiky nebyli stěžovatelé jakkoli nuceni**.

Námítka stěžovatelů, že **osoby požívající imunit** či výsad jsou vyloučeny z pravomoci soudů České republiky dle § 7 odst. 3 zákona č. 91/2012 Sb., o mezinárodním právu soukromém, ve znění pozdějších předpisů, přičemž § 9 odst. 2 písm. c) občanského soudního řádu by s ohledem na napadené usnesení pozbyl smyslu, není případná. Právní doktrína vychází ze závěru, že cizí stát se nemůže dovolávat své imunity, působí-li jako **běžný subjekt občanskoprávních poměrů** a jeho jednání mají povahu hospodářskou (funkční imunita). Nadto subjekt požívající imunity se jí může vzdát.

Odkazují-li se stěžovatelé na své **privilegované právní postavení** na území Lichtenštejnska dle tam platných a účinných právních předpisů, pak je třeba konstatovat, že z toho nelze vycházet v řízení konaném před soudy v České republice, kde **účastníci řízení mají zásadně rovné postavení**.

Závěrem vedlejší účastník 3) vyjadřuje názor, že posouzení žaloby stěžovatelů v souladu s občanským soudním řádem a napadeným usnesením není způsobilé urazit důstojnost a zasáhnout do suverenity cizího státu, ani porušit zásadu suverenní rovnosti států.

III.

Vedlejší účastník 3) si dovoluje vyhradit právo své vyjádření k ústavní stížnosti případně doplnit.

IV.

S ohledem na výše uvedené vedlejší účastník 3) navrhuje, aby ústavní stížnost byla jako nedůvodná

zamítnuta.

Mgr. Martina Postupová
ředitelka odboru právního a správního